

til Fordel for nærværende, vil jeg være meget taknemlig derfor. Da deres Vædringsforslag jo kommer først til Afstemning, og det er heldigere at faa det end intet af Forslagene, anbefaler jeg imidlertid at stemme derfor, thi hvis det, som jeg helst vilde have, ikke skulde blive vedtaget, ser jeg hellere, at vi faa Vædringsforslaget under Nr. 2 end ingenting. Altsaa jeg anbefaler at stemme for dette, da det kommer først, og hvis det forkastes, saa for det under Nr. 3.

Klein: Jeg forstaar meget godt, at man kan ønske, at Halvprocentafgiften maatte blive affastet. Jeg erkender fuldt ud, at denne Afgift kan hvile tyngende og trykkende paa Ejendommene, for saa vidt som den forøger Udgiften ved enhver Ejendomsandel, men paa den anden Side nærer jeg nogen Tvivl om, at det er den rette Fremgangsmaade, de ærede Forslagsstillere have valgt, naar de stille Forslag om, at denne Afgift skulde nedsættes fra en halv Procent, som den er for Tiden, til en Tredjedel. Hvis vore Finanstilstande vare af den Bestaaffenhed, at man kunde undvære hele Halvprocentafgiften, vilde det jo for det første være meget heldigt, og for det andet skulde jeg ikke have noget imod, at man i første Række endogsaa skred til at affaste Halvprocentafgiften. Men naar det ikke forholder sig saaledes, naar man selv erkender, at det Tidspunkt i alt Fald endnu ikke er kommet, hvor man kan affaste hele Halvprocentafgiften, da forekommer det mig som saet tvivlsomt, om man bør anvende den Nedsættelse i Afgiften, hvorom man mener, at der kan blive Spørgsmaal i Ojeblikket, til at gøre en saadan Forandring i Halvprocentafgiften, som her er foreslaaet. Jeg tror nemlig, at den Nedsættelse, som bringes i Forslag, ikke kan antages at ville komme til i det virkelige Liv at spille nogen meget stor Rolle i den private Omjætning. Anderledes forholder det sig med Statskassen. Det drejer sig jo her om et Beløb af noget over 200,000 Kr., thi Indtægten af Halvprocentafgiften er jo angiven paa Finansloven for næste Aar til noget over 650,000 Kr. Naar Halvprocentafgiften nedsættes fra $\frac{1}{2}$ pCt. til $\frac{1}{3}$ pCt., bliver det med andre Ord $\frac{1}{3}$ af Afgiftens Totalbeløb, som vil gaa tabt for Statskassen, altsaa noget over 200,000 Kr. Denne Nedgang i Indtægten for Statskassen er jo ikke uden Betydning, men Spørgsmaalet er da, om Fordelen ved, hvad der ved denne Forandring kan vinde for de private, staar i noget Forhold til den Nedgang i Statsindtægterne, som

dette Forslag vil have til Følge. Det er dette, jeg egentlig bevidler. Naar man tager Hensyn til Afhændelsen i Almindelighed og tænker paa de Tilfælde, som vel maa anses for at være de aldeles overvejende hyppige, at Afhændelsen sker underhaanden, d. v. s. uden Tvang enten ved frivillig Auktion eller ved Bortsalg underhaanden, saa tror jeg ikke, den Nedsættelse virkelig praktisk talt vil kunne komme til at spille nogen stor Rolle. Her er Tale om en Nedsættelse med $\frac{1}{6}$ pCt. — Differencen mellem $\frac{1}{2}$ pCt. og $\frac{1}{3}$ pCt. er jo $\frac{1}{6}$ pCt. — det vil med andre Ord sige, at dersom man tager, lad mig sige en jævnt god Bondegaard, som jeg sætter til en Værdi af 30,000 Kr., saa er den Besparelse i Omkostningen ved frivilligt Salg, som dette Forslag kunde føre til, 50 Kr. Jeg tror ikke, denne Besparelse i Omkostningsomkostninger praktisk taget vil kunne siges at faa stor Betydning. Efter min Mening maatte man hellere søge at fæste en Nedsættelse paa et Punkt, hvor den efter Omstændighederne vilde have, tror jeg, en meget større praktisk Betydning. I Stedet for at indføre en mindre Nedsættelse, om jeg saa maa kalde det, over hele Linien, tror jeg, at det vilde være at foretrække at faa en større Nedsættelse for ikke at sige en hel Eftergivelse paa et enkelt Punkt, hvor der maa siges at være virkelig større Trang dertil. Jeg vil her tillade mig at minde om, at det jo er blevet foreslaaet af Udvalget om den saakaldte Auktionslov og vedtaget af Tinget, at Halvprocenten skulde eftergives i alle Tilfælde, hvor en Ejendom, der er bleven sat til Tvangsauktion, ikke bliver solgt, men overtages ifølge Udlægsføde af en Pantkøber. I saadanne Tilfælde tror jeg, at det maa erkendes, at hele Situationen er saadan, at det vil kunne komme til at spille en meget stor Rolle for den paagældende Pantkøber, om denne Afgift beholdes eller ikke. Thi som jeg har gjort opmærksom paa, beregnes Halvprocenten i dette Tilfælde, som det vel altid sker, naar der er Spørgsmaal om en Ejendoms Overdragelse, af Ejendommens Købesum, altsaa, naar Ejendommen udlægges, saa efter den Pris, paa hvilken Udlægsfødet kommer til at lyde. Naar man nu tænker sig, at det jo altid eller som oftest vil være en sekundær Pantkøber, som saaledes begærer sig en Ejendom udlagt, og han nødes til at gøre det for ikke ganske at tabe sin lille Kapital, og at den Kapital, han skal redde ved saaledes at lade sig Ejendommen udlægge, kan være og netop meget ofte vil være af temmelig ringe Størrelse i Sammenligning med de forudgaaende Prioriteter, saa vil det ses, at den Omkost-